

KDO BY ALESPŮN JEDNOU NEZATOUŽIL NAJÍT POKLAD, ZÍSKAT TAJNOU MAPU K PIRÁTSKÉMU ZLATU A PROŽÍT DOBRODRUŽSTVÍ JAKO Z ROMÁNU! S JISTOTOU SHERLOCKA HOLMESE LOUSKAT ZAPEKLITÉ ŠIFRY A V CÍLI PAK TRIUMFÁLNĚ ODKLOPIT VÍKO OKOVANÉ TRUHY A BLÁŽENĚ PONOŘIT RUCI DO ZVONIVÉHO ZLATA A BLYŠTIVÝCH DIAMANTŮ!

LÍBÍ SE TI TA PŘEDSTAVA? TAK NEČEKEJ, AŽ SI TĚ ŠTĚSTĚNA NAJDE A JDI JÍ VSTRÍČ! VYDEJ SE NA KŘIVOKLÁTSKO A RAKOVNICKO A ZAHRAJ SI QUESTING. QUESTING ČILI HLEDAČKA JE ZÁBAVNÁ HRA, PŘI KTERÉ SI UŽIJEŠ VZRUŠENÍ LOVCE POKLADŮ. PŘI QUESTINGU POSTUPUJEŠ OD HÁDANKY K HÁDANCE, OD ŠIFRY K ŠIFŘE, A KDYŽ VŠECHNY HÁDANKY A ŠIFRY SPRÁVNĚ VYLUŠTÍŠ, ČEKÁ TĚ V CÍLI ZASLOUŽENÁ ODMĚNA.

DALŠÍ HLEDAČKY NAJDEŠ NA WWW.MAS-RAKOVNICKO.CZ

ČISTÁ ZA ZLATÝM ČISTECKÝM JABLKEM

S Karlíkem jsme se tentokrát vypravili do Čisté, městečka proslaveného v minulosti výrobou bot a hoblíků a také ovocnými sady Františka Herlese. V nich před mnoha lety vyšlechtil i slavnou odrůdu jablek, kterou nazval Čistecské lahůdkové. Obyčejné jablko, byť sebeckutnější, ale bylo Karlíkovi jako odměna za námahu při řešení mých hádanek málo, proto jsem mu velkoryse slíbil rovnou jablko zlaté. Na to už slyšel.

1 U pomníku padlých vedle radnice jsem Karlíkovi předložil první úkol. Hledáme jednu osobu, řekl jsem. Karlík zpozorněl. Je uvedená někde tady na těch třech pomníkových deskách se jmény obětí válek. Z křestního jména té osoby známe předposlední písmeno, a příjmení dvě sousedící písmena, která ale mohou být kdekoliv – na začátku, na konci i uprostřed příjmení, a navrch známe ještě třetí číslici z letopočtu jejího narození. Předposlední písmeno z křestního jména je A, dvojice písmen z příjmení je OL a třetí číslice v letopočtu je 8. Tvým úkolem je najít osobu, která tomuto zadání odpovídá, a zapsat si letopočet jejího narození. Karlík začal probírat jedno jméno z pamětních desek po druhém a porovnávat je se zadáním, až konečně objevil to jediné, které odpovídalo všem parametrům. Podal jsem mu tužku a Karlík vyplnil první prázdná políčka hledaným letopočtem.

○○○□

2 Od radnice jsme se vydali po trase naučné stezky O historii obce Čistá k někdejšímu parnímu mlýnu. Cestou jsem Karlíkovi vyprávěl o básníkovi Jaroslavu Vrchlickém, který v sedmdesátých letech 19. století coby vysokoškolský student jezdil do Čisté na prázdniny. Básníkův tatínek pracoval v té době jako správce zdejšího parního mlýna. Na administrativní budově mlýna připomíná Vrchlického pobyt pamětní deska. Ukázal jsem na ni a vyzval Karlíka, ať si ji pozorně prohlédne a dobře si její text zapamatuje. Karlík si pro jistotu celý nápis na pamětní desce pečlivě opsal. Teď půjdeme na hřbitov, řekl jsem, kde bude tvým úkolem najít náhrobek tatínka Jaroslava Vrchlického a zjistit, ve kterém údaji se nápis na náhrobku liší od nápisu na pamětní desce, čili která drobnost je v nápisu na náhrobku jinak než na pamětní desce. Když jsme došli ke hřbitovu, poradil jsem Karlíkovi, že hledaný hrob najde v levé části hřbitova, ani nahoře, ani dole. To ostatní už jsem ale nechal na něm.

PROGRAM ROZVOJE VENKOVA

Evropský zemědělský fond pro rozvoj venkova: Evropa investuje do venkovských oblastí

□

3 Karlík porovnal údaje z pamětní desky s těmi z náhrobku a do příslušného políčka si vítězoslavně zaznamenal údaj, ve kterém se nápis na náhrobku lišil od toho na pamětní desce. Ze hřbitova jsme se pak stejnou cestou vrátili ke mlýnu a odtud jsme zamířili na náměstí Jaroslava Vrchlického. Opatrně jsme přešli silnici a ocitli jsme se na začátku náměstí. Karlík už netrpělivě čekal na další úkol. Teď půjdeme pomau po náměstí, a ty se dobře dívej, řekl jsem. Na jednom domě se usadili slavici. Tvým úkolem je najít je a spočítat je. *A neuleti, než je najdeme?*, obával se Karlík. Neměj strach, odvětil jsem, tihle neuleti, protože nejsou skuteční. Dívej se pozorně, abys je nepřehlédl.

□

4 *Tady jsou*, vykřikl Karlík, když slavíky uviděl. Spočítal je pro jistotu dvakrát, než si výsledek zapsal. Opustili jsme dům se slavíky a došli jsme až na druhý konec náměstí. Před námi leželo kostelní návrší a před Karlíkem další úkol. Tvým úkolem bude odhalit totožnost, čili pravé jméno a příjmení nepřátelského špióna, řekl jsem. Všechno, co ti o něm smím prozradit je, že se vydává za chorvatského obchodníka s knihami a používá falešné příjmení Didvcic. Pak jsem Karlíkovi prozradil, že naposledy náš informátor zahlédl Didvcice v blízkosti zdejšího kostela. *Vůbec netuším, kde mám začít*, mračil se Karlík. Zkus se nejprve zaměřit na jeho povolání, poradil jsem mu. Obchoduje s knihami. Poohlédni se tedy po nějaké knize. Možná tak získáš vodítko, které tě dovede až k cíli.

jméno: □○○○○○○○○○○○○○○○○
příjmení: ○○○○○○○○○○○○○○○

5 *Měls pravdu*, culil se Karlík, když se vrátil z lovu špionů. *Jakmile jsem objevil knihu, už to šlo samo*. Karlíkovi se líbilo být tajným agentem. Jestli chceš, tak jím ještě chvíli můžeš být, nabídl jsem mu. *Bezva!* zaradoval se. Nuže, tvým úkolem tentokrát bude setkat se s agentkou číslo 22 a převzít od ní tajnou zprávu. Agentka 22 se vloudila do nepřátelského tábora a podařilo se jí získat klíč k rozluštění kódu, který nám umožní proniknout do nepřátelské počítačové sítě. Kód tvoří několik trojic písmen. Všechna písmena, použitá v kódu, už máme k dispozici, ale neznáme jejich správné pořadí. Proto potřebujeme klíč od agentky 22. Jakmile agentku 22 najdeš, sestav s její pomocí písmena do správných trojic. Než Karlík vyrazil, ještě jednou jsem mu pro jistotu jeho úkol zopakoval: Hledej číslo 22. To tě dovede k agentce a k šifrovacímu klíči. S pomocí tohoto klíče pak seřaď písmena kódu do správných trojic.

a o s w w h k y n a a y n e a e l e

kód: ○○○-□○○-○○○-
○○○-○○○-○○○

6 *Dlouho jsem si s tím kódem lámal hlavu, ale nakonec jsem na to přišel*, řekl Karlík. *Každopádně bych teď uvítal něco lehčího. Špiónské povolání je přece jenom fuška*. Vydali jsme se bezejmennou ulicí do Nádražní ulice ke kapličky svatého Václava. Ukázal jsem na džbánec ve výklenku pod stříškou kapličky a zeptal se Karlíka, jestli by věděl, proč tam ten džbánec je. *To je můj další úkol?* zajímal se. Kdepak, to jen zkouším, jestli dovedeš dát věci do správných souvislostí, odvětil jsem. Karlík byl bystrý kluk. Než byste řekli švec, už mi hlásil, že džbánec zaručeně souvisí s pramenem, o kterém se mluví v pověsti o založení Čisté. Pověst našel napsanou na desce pod obrazem svatého Václava ve výklenku kapličky. *Tím džbánkem si svatý Václav asi nabral vodu z pramene, aby se jí napil*, řekl. Přisvědčil jsem, že má pravdu. Pak jsem Karlíkovi zadal jeho úkol. Řekl jsem jen: Ve které ruce drží svatý Václav oprat? Karlík se zamračil. *Oprat? To by tady měl být i nějaký kůň, ne?* Přikývl jsem. *Ale já tady nikde žádného koně nevidím*, kabonil se a zblízka studoval obraz svatého Václava v kapličce. Žádný kůň na obraze nebyl. A co z toho plyne? povzbuzoval jsem Karlíka. *Já myslím, že to znamená, že tu asi někde nejspíš bude ještě jeden obrázek svatého Václava*. Přikývl jsem. *Je ten obrázek blízko?* vyzvídal Karlík. Znovu jsem přikývl a Karlík se dal do hledání.

L E □ O U nebo P R □ A V O U

7 Jsi šikovný kluk, pochválil jsem Karlíka, když mi oznámil výsledek svého pátrání. Zasloužíš si odměnu. Dám ti... Dám ti..., napínal jsem jeho zvědavost. Víš ty co, dám ti koš plný ovoce. Ale musíš si ho najít. Karlík chvíli zklamaně brblal, že to je tedy odměna jaksepatri, pak mu ale došlo, že nejde o opravdovou odměnu, ale o další úkol. *Už je mi to jasně jasně*, zahlaholil. *A ten koš určitě není pravý*. Přitakal jsem. Karlík se rozběhl Týršovou ulicí s očima na štopkách. Počkej, zadržel jsem

ho. Ten úkol má ještě jednu část. Karlík přiběhl zpátky. *Co je ta druhá část?* zeptal se. Tentokrát už jsem Karlíka nenapínal. Spočítej, kolik pruhů má duha, která se nad košem klene.

□

8 Od koše s ovocem jsme sestoupili zpátky k radnici a sedli si na lavičku u pomníku padlých. Povídali jsme si o dnešních dobrodružstvích, najednou jsem ale zvažněl, rychle jsem si sáhl do jedné, potom do druhé kapsy a nešťastně jsem řekl: A safra, někde jsem tu ztratil čtečku. Karlík vyskočil z lavičky a jal se ji hledat. *Tady není*, hlásil skloněný nad květinovým záhonem. *Ani tady*, volal, prohledáváje keřky opodál. Pak se na mě podíval a uviděl šibalský pohled, kterým sleduji jeho počínání. A rázem mu došlo, že za ztracenou čtečkou se ve skutečnosti skrývá ještě jeden úkol, který jsem mu pro výlet do Čisté připravil. Karlík zachoval vážnou tvář a pravil: *Kde jsi ji ztratil?* Odpověděl jsem, že někde tady, nemohlo to být dál než dvacet třicet kroků od místa, kde sedíme a určitě ne na druhé straně silnice. A dodal jsem, že ta čtečka je docela velká a že k ní je něco přilepeného, a že zjistit co to je, to že je Karlíkův úplně poslední úkol. Tentokrát jsem mu nedal žádnou nápovědu, ale i bez ní si poradil.

○○□

○ ○ ○ ○ ○ ○ ○ ○
1 2 3 4 5 6 7 8

Když Karlík rozlouskl poslední rébus a zapsal si jeho vylustění do posledního prázdného políčka, podal mi tabulku s řešením úkolů, abych ji zkontroloval. Je to správně!, zatleskal jsem, zatroubil jsem slavnostní fanfáru a předal jsem Karlíkovi jeho zaslouženou odměnu - zlaté jablko. *Vypadá jako zlaté, ale je nějaké lehké*, zkoumavě vážil svou odměnu na dlaní. Pak zkusil do jablka kousnout. Bylo celé z marcipánu.

A co ty? **Uspěl jsi v honbě za zlatým čistecským jablkem, nebo jsi odešel s prázdnou?**

ZDA JSI VŠECHNY ÚKOLY VYŘEŠIL SPRÁVNĚ, SI MŮŽEŠ OVĚŘIT DOLE POD TIRÁŽÍ ↓ ALE NEPODVÁDĚJ !)

Hledačka „Za zlatým čistecským jablkem“ vznikla v rámci realizace projektu spolupráce Místní akční skupiny Rakovnicko a Místní akční skupiny Mezi Hradý „Křivoklátsko. Nové i tradiční“

Řešení: **1** Hledaný letopočet je 1887; je to rok narození Václava Voříška (1887-1973). **2** Náhrobek od pamětní desky se liší iniciálou „F“. Na pamětní desce je otec Jaroslava Vrchlického uveden jako J. J. (F); Jan Jakub) Frída, kdesi na náhrobku jako Filip Jakub Frída. Obě verze „J. J. (F)“ jsou ovšem správné. Jméno Jan a Jakub dostal tatínek Jaroslav Vrchlického při křtu, podepisoval se ale jako Filip Jakub. **3** Počet slavíků je 6. Služby slavíků jsou součástí sgrafitové výzdoby domu se dvěma čísly popisnými: 7 (na tabulce na vratech) **4** „Ksukčén jméno obchodníka Didvcice je Ferdinandus Chřepický; jméno je uvedeno na podstavci sochy svatého Jana Nepomuckého. Světec stoji levým chodidlem na knize. Jméno Ferdinand Chřepického je na podstavci zapsáno takto: Ferdinandvs Chřepický. Velká písmena tvoří dohromady „DIDVCIC“ čili falešné jméno nepřátelského agenta. O sose Jana Nepomuckého v Čisté se traduje, že přivodila představitelka Marie Šubrtové. Náhrobek, wey-wna-yho-ene-ala-ska. Hledání čísla 22 přivedlo Karlíka k náhrobku patřícímu Marie Šubrtové. Náhrobek, který je posledním pozůstatkem zrušeného hřbitova, stojí u kostela vedle dvou smrtičích křížů. Číslo 22 označuje den v červnu roku 1814, kdy Marie zemřela. Kód tvoří poslední tři písmena z každého řádku náhrobního nápisu. **5** Svatý Václav drží oprat levou rukou. Vyobrazení svatce na koni se nachází na keramickém medailonu v průběhu protějšího domu. **6** Nad košem se klenou tři kameně oblohu, čili tři pruhy duhy, koš se nachází nad portálem skoly. **7** Přilepek ke „čtečce“ je číslo 183. Hledaná „čtečka“ se nachází na budově hasičské zbrojnice, přímo nade dveřmi, kde je UVEDENO „Č. 183“ ČILI „ČTEČKA 183“.

Křivoklátsko Rakovnicko Questing

Čistá u Rakovníka